

GIPTA EDİLECEK İKİ İNSAN

Bismillâhirrahmânirrahîm.

El-Hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîne. Hamden kesîran tayyiben müberaken fîh. Alâ külli hâlin ve fî külli hîn. Ve's-salâtu ve's-selâmu alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîn, Muhammedini'l-Mustafa ve alâ âlihî ve sahbihî ve men tebi'ahû bi-ihsânin ilâ yevmi'l cezâ.

Emmâ ba'dü:

Fe kâle rasûlullahi sallallahu aleyhi ve sellem.

إِنَّمَا الْحَسَدُ فِي اثْنَتَيْنِ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْقُرْآنَ فَقَامَ
بِهِ فَأَحَلَّ حَلَالَهُ وَحَرَّمَ حَرَامَهُ؛ وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا
فَوَصَلَ مِنْهُ أَقَارِبَهُ وَرَحِمَهُ وَعَمِلَ بِطَاعَةِ اللَّهِ

İnneme'l-hasedü fi's-neteyni racülün âtâhullahu el-kur'âne fe-kâme bi-hî fe-ehalle halâlehû ve harrame harâmehû ve racülün âtâhullahu mâlen fe-vasale minhü ekâribehû ve rahimehû ve 'amile bi-tâ'atillahi.

Sadaka rasûlullah fî-mâ kâle ev kemâ kâle.

Abdullah İbn Amr radiyallahu anhüma'dan rivayet olunduğuna göre, Efendimiz sallallahu aleyhi vessellem buyurmuş ki:

Inneme'l-hasedü fi's-neteyni. Gıpta, haset ancak iki kimseye olabilir. Bir.

Racülün âtâhullahu el-kur'âne. Öyle bir adama gıpta edilir, haset edilir, imrenilir ki, Allah ona Kur'an-ı Kerîm'i vermiş.

Racülün âtâhullahu el-kur'âne. Yani Kur'an-ı Kerîm'i bilgisine nail olmuş, öğrenmiş Kur'an'ı Kerîm'i. *Fe-kâme bi-hî.* Ve Kur'an-ı Kerîm'in ahkâmına göre hareket ediyor. Kur'an'a uyuyor. Kur'an'ı uyguluyor.

Fe-ehalle halâlehû. Helallerini helal gösterdiği şeyleri Kur'an-ı Kerîm'in, helal biliyor ve onları yapıyor.

Ve harrame harâmehû. Kur'an-ı Kerîm'in haram dediği şeyleri haram kabul ediyor, itirazı yok ve onlardan kaçınıyor. Buna gıpta edilir işte. Kur'an'ı biliyor. Kur'an'a uyuyor. Helallerini helal belliyor. Haramlarını haram belliyor. İtiraz etmiyor. Cenâb-ı Hakk'ın hükmünü seviyor. Helallerini yapıyor, haramlarından kaçıyor. Bu adama gıpta edilir. Çünkü Kur'an ehli, Kur'an'a uyuyor ne mutlu!

Ve racülün. Diğer gıpta edilecek, imrenilecek, haset edilecek insanda şu dur ki;

Âtâhullahu mâlen. Allah mal vermiş, zengin, parası var, devesi var, koyunu var, imkanları geniş.

Fe-vasale minhü ekâribehû. Bu malıyla, zenginliğiyle akrabalarını kolluyor. Yani fakir olanları, dul olanları, yetim olanları kayırıyor, ceplerine paralarını koyuyor, hediyelerini veriyor, sadakasını zekâtını veriyor. Onları memnun ediyor.

Ve rahimehû. Yakınlarını ve aralarında mezhep bağı olan kimseleri ve eşi dostu, arkadaşlarını koruyor.

Ve ‘amile bi-tâ’atillahi. Ve Allah’a itaat ederek, amel-i salîh işleyerek vaktini geçiyor. Bu ikisine özenilir, imrenilir, bunlar gibi olmaya çalışılır, gayret edilir.

Biliyorsunuz haset kötü bir huydur. Haset etti mi bir insan.

Haset ne demek?

Birisindeki bir şeyi görüp özenip, kıskanmak, düşmanlık duyguları kabarmak. Vay be şuna bak be, neleri var, hay Allah, bilmem ne,

çatlamak böyle. Ondan o nimetin gitmesini istemek. Orda, onda o nimetin olmasını istemek. Vay ya adamlar o kadar rekabet ediyorlardık, şimdi Allah birde şunu verdi bunu verdi. Hay Allah. Eyvah. Bilmem ne falan. İstemiyor. Sürüm sürüm sürünseydi diyor. Şimdi bak sürünmedi birde daha bak Allah şunu verdi bunu verdi diyor. Kötü olan haset, bu bütün sevaplı amellerin sevabını da kaybettirir. Kazanılmış sevapları da yakar, kül kömür eder, yelde savutturur toz toprak gibi elden gider. Bu haset zararlı bir haset. Vermiş Allah. Tamam mübarek eylesin. Sana da verir. Bir zaman gelir belki sana da verir. Ben şahsen kendimi hatırlıyorum, ay sonuna maaşımın yetmediği günleri, misafir geldiği zaman utanıp, mutfakta hanımla fıs fıs konuşup, ya hiç ikram edecek bir şey yok evde dediğimi hatırlıyorum Ankara'da. Gariban bir asistan üniversitede, maaşı mahduttu, kirası yüksek, yol parası fazla, olmadık bir masraf çıkıverince, bütün her şey altüst oluyor. Kömür parasını toplayamıyordun, elektrik parası geldiği zaman şaşırıyorsun, bilmem ne filan derken. 845 kuruş yevmiye düşüyordu tüm harcamalarım bir günde. Yani

otuzu böldüğüm zaman, kirayı verdikten sonraki maaşımı. O zamanda bir kilo et 12 lira idi. Yani 700 gram et alabilirim ancak. Ya da 250 gram et alabilirim. Ekmek alacağım. Çünkü başka şey alacağım vs. vs.

Ondan sonra Allahu Teâlâ hazretleri neler verdi?

Ev verdi, araba verdi, köşk verdi, hem de para harcamadan, para harcamadan köşk verdi Cenâb-ı Hakk. Üç katlı triplex, 700 küsur metrekare şey üzerinde ikiz köşk verdi, yapışık, yan yana. Yani gökten gümp diye benim tarlamın üstüne 395 karelik inşaat alanı olan köşk verdi. İstanbul'da bizi ziyarete gelenler bilir. Babamın oturduğu şeyde Çamlıca da, işte orda iki tane ağabeyime verdi, iki tane bana verdi. Ucuza bir arsa almıştık, on arkadaş birleşerek, arsayı bölüştürüp belediyeden hissemizi çıkarmıştık. Bana 1450 metrekare arsa çıkmıştı. Ondan sonra belediyeye müracaat edildiği zaman oraya 4 tane villa yapma hakkı çıkmıştı. Müteahhit oynayarak teklif etti kendisi. Yüzde altmış benim yüzde kırık onun olmak üzere inşaatı yapacaktı tarlamın üstüne.

Sonradan az geliyor maz geliyor dedi, mırın kırın, yüzde elliye çıkarttı yarı yarıya. 4 tane vilanın 2 tanesini o aldı, 2 tanesini ben aldım ama tarlamın üstüne gökten güp diye şey bitmiş gibi oldu. Ben bir asistan. O 395 metrekare kaloriferli, tripleks dairenin kalorifer parasını veremem ben emeklilik maaşıyla, veremem. Kaloriferi yaksam, Türkiye’de kaloriferin parasını veremem. Sonra ne yiyeceğim. Ama Cenâb-ı Hak verdi. Nasıl verdiğini anlayamıyorsun.

Bizim mahallede bir imam vardı. Gariban. Çocuğu sakat, öldü şimdi zavallının. Boynu bükük. Böyle durur. Mütevazı konuşur. Sonra ihvanımız oldu. İyi derviş. Gönlü zengin. Âşıkane şiirler yazar falan. Öyle bir hoca. Mahalleli beğenmedi. Bu ne biçim hoca. Sarığı şöyle yamuk. Bilmem ağzı çarpık. Bilmem ne falan. Susun ya dedim. Bu adam çok edepli bir insan. Siz bunun kıymetini bilmiyorsunuz dedim. Eski imam. Çünkü oturduğu zaman makamını doldururdu. Böyle tatlı konuşurdu. Cemaatle ilgilenirdi. Kendisini sevdireyordu. Yakışıklıydı falan. Bu yakışıklı değil. Ama bununda ilmi güzel. Ben dedim çok güzel anlatıyorsun, birde falanca kitaptan anlatsana, cemaatin şuna da

ihtiyacı var diye bir kitap daha söyledim, boy-nunu büktü hocam dedi, benim o kitaptan icazetim yok dedi. İcazetsiz vaaz vermiyor. Benim bu kitaptan icazetim var. İcazetnamem var bu kitaptan. Okuyorum ya size. Yani sıradan değil. Hocamız bana bunu okumak konusunda icazet verdiği için okuyorum ben. İcazet name yazılıyor, imza ediyor, bu kitabı yazan şahıs, ondan sonra okuyabiliyorsun. Bu hocamıza salahiyet vermiş mübarek. Hocamızda bana salahiyet verdi. Bende ona dayanarak okuyorum. Ah parası yok, pulu yok, caminin meşrutasında oturuyor, hasta, gariban, acıyoruz, yüreğimiz parçalanıyor. O sene hacca gitti. Birisi acımış, sevmiş, gel seni hacca götüreyim demiş. Başkası hacca gidemezken zengin, insanlar, bu garibana Cenâb-ı Hak nasip etti, mübarek beldelere götürttüdü birisine. Cenâb-ı Hak her şeyi veriyor. Zaten her şeyimiz ondan, vücudumuz ondan, aklımız ondan, her şeyimiz ondan, zaten çoluk çocuğumuz ondan. Her şeyi veriyor. Hepsi imtihan. Hepsi oluyor hayatta. Yani şuanda mahrumiyet yok. Ben arabayı, araba sahibi oldum. Ne zaman oldum? Doktor asistanken oldum. Yani üniversiteyi bitirdim. Yedi sekiz sene geçti,

öyle araba sahibi oldum. On yaşında bir araba sahibi oldum, on yaşında eski bir sahibi oldum.

Şimdi bizim çocuklar bilmem Mehmet Ali Hoca'nın şeyi, bilmem Ali'nin çocuğu vs. araba sahibi oluyor yani. Allah daha çok versin. Haset yok yani de. Telefonlar, cep telefonları. Allah her şeyleri var maşallah. Daha çok versin Allah'ta yolundan ayırmasın. Her şey oluyor. Haset yok. Versin Allah. Veriyor çünkü. Sana da verir, ona da verir. Verirde alırda. Zengini de fakir edebilir, padişahı saltanattan indirebilir, veziri yeniçerilerin elinde parçalattırabilir, bu da oluyor. İsyan ediyorlar. Ne istiyorsunuz? Vezirin kellesini istiyoruz. Kızdık ona. Sadrazamı bize teslim et, parçalayacağız onu, padişah canının derdinde, sadrazamı teslim ediyor, parça parça parçalıyorlar, gözünün önünde. Osmanlı tarihinde de bu hep olmuş. Konaklar yağmalanıyor, malları gidiyor, haydutluk. Dünyanın her yerinde her zaman var böyle şeyler.

Şimdi haset yok İslam da. Amma iki kimseye haset edilir. Birisi Kur'an ilmine sahip insan. Ötekisi helal mala sahip insan. Kur'an ilmine sahip olan kimse, işte anlattığımız gibi

Kur'an'ı uyguluyor. Para sahibi de onu Allah yolunda sarf ediyor ve Allah'a itaat ediyor.

a. İlim Çalışmayla, Ahlâk da Eğitimle Kazanılır

İkinci hadîs-i şerîf.

إِنَّمَا الْعِلْمُ بِالتَّعَلُّمِ وَإِنَّمَا الْحِلْمُ بِالتَّحَلُّمِ وَمَنْ يَبْتَغِ
الْخَيْرَ يُعْطَهُ وَمَنْ يَتَّقِ الشَّرَّ يُوَقَّهِ

Inneme'l-ılmü bi't-te'allümi ve inneme'l-hılmü bi't-tehallümi ve men yebteğî'l-hayra yu'tahû ve men yettekî's-şerra yûkahû.

Ebû Hüreyre radiyallahu anh'ten [Ebû Nu'aym,] Hatîb-i Bağdâdî ve Dârekutnî rivayet eylemişler. Rahmetullahi aleyhimâ.

Efendimiz buyuruyor ki;

İlim, sadece gayret gösterip öğrencilik yapmakla, çalışmakla olur. Yani pattadak olmaz, birden olmaz. Çocuk cahil doğar. Okursa bilgili olur. Okumazsa cahil kalır. Gayret sarf etmek lazım. İlim öğreneceğim diye uğraşmak lazım. Uğraşmadan olmaz. Geceleri uğraşacak, gündüzleri uğraşacak.

Bir hafızın hafız olması ne demek?

600 sayfayı satır satır, kelime kelime, hareke hareke ezberleyecek.

Az mı?

Sallaya sallaya sallaya vücudunu, okuya okuya okuya hocasına karşı, yanıldıkça düzelte düzelte, o hafızlığı elde edinceye kadar ne zahmet geçiyor. Bir diploma alıyor üniversiteyi bitiriyor. O diplomayı alıncaya kadar ne kadar burnundan anlındın terler akıyor damlaya damlaya kolay değil. Diploma kolay değil. Unvanlar. Bir doktor olmak, bir doçent olmak, bir profesör olmak çok zor. İmanı gevriyor insanın, anasından emdiği süt burnunda geliyor. Heyecan heyecan. Profesörlerin karşısına çıkacaksın, 5 tane profesör, cüppeleri giymişler, oturmuşlar, sana bakıyorlar, bakalım saati ayarlayabildi mi, konuşmayı nasıl yapıyor, sesinin ayarı nasıl, tahtaya iyi anlaşılınsın diye şekiller çiziyor mu, yazıyor mu, bilmem ne filan, beğenmedik dedi mi, gidiyorsun. Lisan imtihanı, bilgi imtihanı, deneme dersi imtihanı, dersi imtihanı vs. vs. Ne yayınlar yazmış? Bir yayın kolay yazılmıyor. Eline kalemi aldığı zaman, bu sayfalar kolay dolmuyor. Bir mektup yazmakta zorlanıyor insan, zor.

İlim çalışmakla olur. Gayret edeceksin, ter dökeceksin. Hilim. Halim selîm adam, melek gibi, lokum gibi.

Ee nasıl oluyor bu böyle?

Buda kendisini zorlamakla oluyor. Buda talimle oluyor. Yani buda çalışmakla olur. İnsan pattadak âlim olmaz. Edeple, terbiyeyle, anasının babasının terbiyesiyle, kendisini tutmasıyla zamanla olur. Yani güzel huy-ları edinmekte talime tabidir. Halim olacak. Halim olması için, anası babası uğraşacak, aşırı taraflarını törpüleyecek, kesilecek yerleri kesecek, yanlış yerleri budayacak, çocuk halim olacak. İyi terbiye görmüş. Maşallah. Aferin. Anası babası Allah razı olsun, nur içinde yatsın, iyi terbiye vermişler evde, aile terbiyesi almış. Aile terbiyesi eksik olursa mektep terbiyesi yetmiyor. Temel bozuk olunca, mektep terbiyesi yeterli olmuyor. Ailedeki terbiye önemli. Çocuğun duruşundan, oturuşundan, kalkışından hayran kalıyorsun. Diyorsun ki; aferin annesine babasına, Allah razı olsun, aile terbiyesini çocuk güzel almış, sınıfta bile fark ediyor, öteki çocuklardan fark ediyor diyor-sun.

Demek ki güzel huylarda talimle oluyor, eğitimle oluyor.

Hayvanı adam ediyorlar da, aslana numara yaptırıyorlar, kuşa numara yaptırıyorlar, ata numaralar yaptırıyorlar da bu eşrefi mahlukât olan insan öğrenmez mi?

Her şeyi öğrenir. Neler yapar. Neler yapıyor zaten. Ne hünerler yapıyor. İşte o hünerleri öğrendiği gibi huyları da öğrenecek. Güzel huyları da öğrenmesi lazım. Sabrı öğrenecek. Şükrü öğrenecek. Bak evladım elhamdülillâh şükret bu nimetlere. Şükrü öğrenecek, vefayı öğrenecek, sevgiyi öğrenecek, hürmeti saygıyı öğrenecek, arkadaşlarıyla ülfeti, muhabbeti, geçinmeyi öğrenecek, kimsenin hakkını yemeyi öğrenecek. Öğrenecek, öğrenecek, öğrenecek... Bunların hepsi talime tâbi, eğitime tabi. Öyle onun sonunda olur. Halim selîm olmak bile talime tabi.

Ve inneme'l-hılmü bi't-tehallümi.

Hem de *innemâ* diyor.

Inneme'l-hılmü bi't-tehallümi. Halîm selîm olmakta, ancak öyle davranmakla, davranana davranana, uygulamayı yapa yapa, tecrübe kazana kazana öyle olacak diyor. Çok önemli.

Bu hadîs-i şerîf bu bakımdan bize çok önemli şeyler gösteriyor.

Çocuklarımızı bilgilendiriyoruz ya, evladım şu şudur, bu budur, kelimeleri öğretiyoruz da çocuklar su gibi İngilizceyi konuşuyor, bizden güzel konuşuyor, her şeyi öğretiyoruz. Onun gibide huyları öğreteceğiz. Huyları öğrenmezse çocuk, olmaz. Yemeğe oturduğu zaman besmele çekecek, önünden alacak, ağzına lokmayı sağ eliyle götürecektir, şapur şapur dökmeyecek, kaşığı şöyle tutacak vs. vs. yemek âdâbı. Mecma'ul âdâb'ta yemek yemenin âdâbı bölümünde kaç tane edep sıralanıyor öğrenecek. Bunları öğretiyoruz. Kaşık şöyle tutulur, bıçak şöyle yapılır, aman âdâb-ı muâşereteye aykırı olmasın. Onun gibide huyları öğreteceğiz. Öğretmiyoruz. Söylemiyoruz. E çocukta ona göre çok fena yetişiyor.

Ondan sonra da büyüdü mü?

Büyüdü.

Bıyıkları çıktı mı?

Çıktı.

Delikanlı oldu mu?

Oldu.

Sen hapı yuttun Şimdi. Şimdi ona geldi sıra bakalım.

Sana nasıl evlatlık yapacak bakalım?

Durum ne olacak?

Bakalım Seni dinleyecek mi?

Dinlemeyecek mi?

Sen doğrundan doğruya gidip bir Şey söyleyemiyorsun. Evladım Şöyle yap, böyle yap. Anasına söylüyorsun. Anasına diyor ki; yapmıyorum yav, var mı diyeceğin, bilmem ne, büyüdü çünkü. Çıkıp gidiyor, geç geliyor, senin istemediğin Şeyi yapıyor, sigara içiyor bilmem kötü arkadaşlar ediniyor, tahsilini yapmıyor. Dinlemiyor hocam. Geç kaldın eğitiminde. Eğitimi küçükken, küçükten başlayacaktı, bebekken başlayacaktı. Ondan sonra yavaş yavaş çocuk ne olduğunu bilmeden öğrenecekti her Şeyi. Bu böyle yapılmaz.

Şimdi ben böyle küçük bir kızcağızı, kaldırdı annesi, uzaktan bakıyorum. Hoca efendi geldi kalk diye. Bebek daha küçük yani 2-3 yaşımda çocuk, bir kalktı, bir beni gördü, bir başına baktı, hemen başörtüsünü aradı, başörtüsünü taktı. Yani ben başörtün falan dediğim

için. Hemen. Eee ona alışmış. Neye alışırsa öyle gider. Gayri ihtiyari örtünür. Bayılsa bile örtünür, bayılsa bile örtünür.

Öğretelim. Öğretmemiz lazım. Yılmayalım. Çalışalım. Bir yılda 365 gün var. Her gün bir şey öğretsek, bayağı bir şeyler öğrenir. Ama öğretmenin en güzel şekillerinden birisi bizim kendimizin uygulamasıdır. Aynı şeyi. Biz kendimiz barut gibi, sinirli, kavgacı, dövücü, vurucu, kırıcı iken, çocuk sabrı nasıl öğrenecek? Sen sabırlı değilsin ki, senin şu yaptığına bak. Çocuk onu öğrenir. Hem de göz ucuyla bakar, en e acayibine giden, en şaşırdığı şeyi uygular. Muhallebiyle beslenmiş ev çocuğunu, bir gün parka götürür, annesi, hatta dadısı, mürebbiyesi, çocuk orda salıncakta bir insanla karşılaşır, o ona bir küfür eder, küçük mahalenin haşarı çocuğu, çocuğun hiç duymadığı laf.

Bu ne demek?

Eve gelir. O küfürü söyler. Tam yemekte, misafirler olduğu sırada. Bilmiyor ki çocuk onu. Onu söyler.

Neden?

Duydu, acayibine gitti, bilmediği bir kelime. Kötü olduğunu da bilmez zavallı. Anası babası kızarır bozarır. Ben bunu böyle öğretilmedim. Nerden öğrendi bunu? Mürebbiye tuttum. Gayet güzel terbiyesi olması lazım. Çocuk parkına gitti oradan duydu. En en zıttını alır. En olmadık şeyi alır.

Bizim papağan atın sesini taklit ediyor. At yanına gelip de bir homurdanır ya at, hi hi hi demesi değil, nefesle bir şey yapar. A papağan onu taklit ediyor o garibine gitmiş. Doğru düzgün bülbül sesi, güzel sesi öğrensene. Atın o hışırdamasını taklit eder. En zıttını yapar.

Onun için yanında kötü şey yapmayacaksınız. Kurban kestiğini görüp de kardeşini keseni okumadık mı?

O bile hiç tahmin etmediğimiz bir şey. Hadi kurbancılık oynayalım diye bıçağını eline alıyor kardeşini kesiyor. Bilmiyor çocuk çünkü. Böyle şeyler olur.

En iyi eğitim çeşitlerinden birisi kendimizin güzel olmamız. Kendimiz yamukken çocuğa doğruluğu nasıl öğreteceğiz?

Allah lütfetsin. Yardımcımız olsun.

b. Münafıkların Tehlikesi

Üçüncü hadîs-i şerîf.

إِنَّمَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ كُلَّ مُنَافِقٍ عَلِيمٍ يَتَكَلَّمُ بِالْحِكْمَةِ
وَيَعْمَلُ بِالْجَوْرِ

Innemâ ehâfü ‘aleyküm külle münâfikın ‘alîmin yetekellemü bi’l-hıkmeti ve ya’melü bi’l-cevri.

Hazreti Ömer radiyallahu anh’ten rivayet edildiğine göre, Peygamber efendimiz bir şey buyurmuş ki;

Ben başka bir şeyden korkmuyorum. Korkmuyorum size. Ey Müslümanlar! Ey Ümmetim! Sizin için başka bir şeyden korkmuyorum. Bir şeyden korkuyorum.

Innemâ ehâfü ‘aleyküm külle münâfikın ‘alîmin. Çok bilgili münafıktan korkarım sizin için. Çok bilgili münafık. *Yetekellemü bi’l-hıkmeti.* Konuşurken hikmetli, hâkimane, olgun, kandırıcı, ikna edici konuşur.

Amma. *Ve ya’melü bi’l-cevri.* Cevrü cefa, zülüm, yamukluk yapar, söylerken şöyle söy-

ler, yaparken böyle yapar. Ondan korkun. Kandırır o zaman. Çünkü güzel konuşuyor. Millette onu adam sanır. Âlim, çok iyi biliyor her şeyi.

Bizim üniversitede profesör hocamız vardı diyor bir arkadaş. Anlatıyor. Diyor teknik üniversitede, mason, kuvvetli mason, âyetler mayetler falan okurmuş derste, bilgisini gösterirmiş. Demek ki bir şeyler öğrenmiş, küçüklükten, anasından babasından veya kandırmak için, bilir, bilmek yetmiyor, ama işleri cevri cefa. Öbür tarafta yaptığı işler yamuk. O aldatır işte insanı. Zaten bu Ümmet-i Muhammen din sırtı yere gelmeyecek, ahir zamanda Ümmet-i Muhammed'in düşmanları İslam kanalıyla Müslümanların arasına girip oradan kandıracaklar diye hadîs-i şerîflerde geçiyor.

Allah eğriyi, doğruyu tam anlamayı, doğruyu nasip etsin.

Dün amerikandan telefon etti birisi. Hocam biz sizi dinliyoruz, tanışmak istiyoruz. Amerika'ya gelecek misiniz?

İşte bu internetten sizi takip ediyoruz. Annem takip ediyor, ablam takip ediyor, çok memnunuz. Falanca adam için ne dersiniz?

Ona da gittik ama, biraz yamuk gördük. Ben Resûlüm diyor. Allah'la konuşuyorum diyor. Ha dedim o şey ruh hastası. Çünkü Peygamber efendimizden sonra Peygamber yok. Kandırıyor milleti. Yada hasta. Amma delilerin bazısı çok şey olur. Deliliğini herkes kolay anlar mı, tımarhaneye tıkarlar, gider onun deli olduğunu anlayamaz. Sana öyle laflar söyler ki, sen hastanı ziyarete gittiğin zaman, ya bunu buraya neden tıkmışlar buraya, baksana adam yazar gibi konuşuyor, hatip gibi konuşuyor dersin. Otursan yarım saat konuşsan, yarım saatten sonra cılkı çıkar. Başlar yamulmaya. İlk başta güzel konuşur da, ondan sonra yamulmaya başlar, çok fena. Öyle kimselere aldanmamak lazım.

Maalesef bugün Türkiye'de millet nefsinin ve şeytanın yapmak ve yaptırmak istediği şey, olabilir canım mahsuru yok, yapın diyen şahsı arayıp buluyor. Faize helal diyen, açılmayı meşru gösteren, kalbim temiz ne olacak, benim kalbim temiz, Allah insanın kalbine bakıyor, Allah insanın kalbine bakıyor amma, aynı zamanda o Hak Teâlâ Cenâb-ı Hak hazretleri örtünün diye de buyurmuş. Sen Allah'ın orda emrine karşı geliyorsun.

Benim kalbim temiz. Giymiş mini eteği, japone kolu, havuz yakalı Şeyi. Havuz yaka ne demek? Buradan böyle açık, japone kol, bol. Ondan sonra etek mini, gitmiŐ Eyüp Sultan Camisinin avlusunda, kk çocuğun peŐinden gidiyor, aman düŐme, o ocuk güvercinlere gidiyor, aman düŐme diyor, o arkasından gidiyor, eğiliyor, zaten eteği mini, eğildiği zaman ta arkası görünüyor, ta n görünüyor filan.

Yanımda bir teknik üniversiteden hoca var. Libya'dan bir Şey getirdik. Profesör getirdik. Burada dekan getirdik. İlahiyat fakültesi dekanını. Burada bir sahabe kabri var rıdvanullahi aleyhim ecmâin diye. Eyüp sultan Camine gittik böyle, kız bahçede, bebek, güvercinlerin peŐinde, kız bebeğin peŐinde, eğiliyor kalkıyor, bizim teknik üniversitedeki arkadaş, dayanamadı kalktı gitti yanına. KardeŐim böyle burası mübarek bir yer dedi böyle giyilmez ki dedi. Bu ne biçim kıyafet, buraya böyle gelinmez ki, ne bu haliniz dedi. Benim kalbim temiz diyor. Senin kalbin temiz ama, senin kalbin temiz olsun, senin sana bakanların aklını elersin sen, yetiŐkin kız, olmaz, kalbim temiz demekle, bilmem Allah affeder demekle, çok aldatıyorlar.

Namaz kıl diyorsun, camiye gel, cumaya gel diyorsun. Allah affedicidir diyor. Gafûr-u rahîmdir, affeder diyor. Yani Allah'ın emrini tutmamaya mazeret olarak âyetlerden, hadîsten bir şey okuyor. Bilmeyen şaşırır buda âyet okuyor bilmeyen şaşırır. Ha buda âyet okuyor biliyor der. Kravat takmış lacivert elbisenin üstüne, kırmızılı, yakışıklı, uyumlu, kravat takmış, kellifelli, ense kulak yerinde, baktığın zaman gözlerin kamaşıyor, bu bakanımdır, reis-i cumhur mudur nedir?

Diyorsun. Milletvekili midir?

Ben diyor küçükken amme cüzünü bitirmiştim, bende bilirim İslami. Hakikatten bakıyorsun adam, bende şu unvanlıyım, işte kartvizitim bilmem ne işte. Başlıyor İslam'dan laflar söylemeye. Yanlış.

Peygamber efendimiz buyuruyor ki; ben böyle çok bilgili münafıktan korkarım sizin için. Hikmetli konuşur ama cevri cefa yapar. Kandırır sizi zarar verir diye.

Allahu Teâlâ hazretleri hakkı hak olarak görüp, anlayıp, onu uymayı nasip eylesin. Batılı batıl görüp, ondan korunmayı nasip etisin. Salîh'i, fâsık'ı, münafık'ı anlayacak basiret

cümlemize ihsan etsin. İyİ insanlarla dost ve ahbap eylesin. İyİ yolda yürütsün. Kötü yollar-
dan korusun cümlemizi, çoluk çocuğumuzu,
Ümmeti Muhammedi. Şaşıranları da doğru yola
sevk etsin.

El-Fâtiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak
ulaşmak için tıklayınız.](#)

